

slaaet er betimeligt og retfærdigt at lægge Skat paa den Værdistigning, ny Jernbaneanlæg tilføre de forskellige Egne. Gennem de Oplysninger, der af Ministeren for offentlige Arbejder ere tilstillede Udvalget, og som findes optagne i den tidligere nævnte Udvalgsberetning af 1906—07, samt ogsaa senere meddelte Oplysninger angaaende analoge Forhold i andre Lande, er denne Opfattelse bleven yderligere bestyrket. I Tyskland er saaledes Tanken om Skat paa Værdistigning allerede praktiseret i flere Kommuner, i Skotland og vore Nabolande Norge og Sverige samt flere Steder gaa Bestræbelserne i samme Retning. Under Forhandlingerne i Udvalget have flere Medlemmer udtalt Ønsket om at give Værdistigningsskatten en mere almindelig Karakter, men Udvalget har dog i saa Henseende samlet sig om den Opfattelse, at man ikke bør søge at naa ud over den Anledning, nærværende Lovforslag giver Udvalget, til at beskæftige sig med Skatte-Spørgsmaal, men at holde sig nær til Lovforslagets Rammer, der indskrænke Skatteomraadet til de Tilfælde, hvor ny Jernbaneanlæg gøre det berettiget, at det offentlige gennem Skat paa den Værdistigning, der skyldes Jernbaneanlægget, søger Dækning for en Del af de Ofre, som Statskassen i dette Øjemed har maattet udrede. En saadan Fremgangsmaade vil desuden være velegnet til at indhøste Erfaringer angaaende Værdistigningsskattens Virkninger, og hvilken Fremgangsmaade der vil være mest praktisk til Bestemmelse af den stedfundne Værdistigning og Skattens Optrækning.

Uagtet der saaledes i Udvalget har været Enighed angaaende Lovforslagets Princip, er der blevet gjort en noget forskellig Opfattelse gældende med Hensyn til Værdistigningsskattens praktiske Genemførelse og Anvendelse.

Flertallet (Andreasen, Bjerre, Jacob Christensen, Lars Jensen, N. C. Jensen, Thomas Larsen, Markvorsen, Moestrup, Valdemar Olsen, H. P. Pedersen, Christian Rasmussen og L. Rasmussen [Ribe Amts 4de Valgkreds]) har i Hovedprincippet samlet sig om Regeringens Forslag. Lovfor-

slaget tilsigter at beskatte den Stigning af Grundværdien, der forekommer i Kraft af Jernbaneanlægene, men *Flertallet* har ønsket, at dette blev udtrykkeligt fremhævet i Loven (jfr. Lovforslaget om Esbjerg Havn), og har ikke ganske kunnet tiltræde Lovforslagets Bestemmelser om, at Forskellen mellem en Vurdering til Ejendomsskyld, foretagen før Værdistigning er indtraadt, og en Vurdering til Ejendomsskyld, foretagen efter at Værdistigning er indtraadt, i alle Tilfælde vilde angive Stigningen af de paagældende Grundes Værdi.

Nogen absolut bestemt Regel, hvorefter Vurderingerne skulle foretages, har *Flertallet* ikke turdet fastslaa, men har (jfr. Ejendomsskyldlovens § 2) kun ønsket at fastslaa visse Momenter, der kunde være vejledende for Vurderingskommissionerne og støtte disses forretningsmæssige og praktiske Sans. Med Ejendomsskyldlovens Erfaringer for Øje rummer dette ingen Fare, og *Flertallet* har derfor stillet hertil sigtende Ændringsforslag, hvis Bestemmelser holde sig saa nær som muligt til de tilsvarende Udtryk i den nævnte Paragraf i Loven om Ejendomsskyld.

Flertallet har ligeledes været enigt i, at man ikke bør ulejlige Vurderingskommissionen med Hensyn til rene Bagateller af Værdistigninger, og har derfor i alt væsentligt tiltraadt de Begrænsninger, der ere fastsatte i Lovforslaget.

Flertallet mener dog, at den Sum af 10,000 Kr., der er fastsat i Lovforslagets § 14, er for høj, idet saadanne Tilfælde kunne indtræffe, at en mindre Ejendom kan blive beskattet, medens en større Ejendom ikke rammes af Skatten, og *Flertallet* stiller derfor Forslag om at nedsætte Summen 10,000 Kr. til 2,000 Kr. Men for ikke derved at skærpe Lovforslagets Bestemmelser har man fundet det rigtigt at forhøje den skattefrie Vurderingsprocent fra 10 til 20 pCt. I Anledning heraf har *Flertallet* stillet Ændringsforslagene under Nr. 70, 72, 73, 74, 75, 78, 79 og 89.

Et *Mindretal* (Slengerik) har navnlig ønsket at give Værdistigningsskatten en